

може да бъде намъренъ съ помощта на човешкия разумъ, тъй като той съществува явно на всичкаде въ свѣта, който е откровение на Божествения разумъ. Тъзи класификация са обуслова съ основното единство на *типа*, който е напечатанъ въ всичките нѣща. А единството са заключава въ признаниетѣ на приликата (сходството), които са проявляватъ даже като нѣща, повидимому съвършено различни по между си; и тѣзи-то признания на приликата, уловени отъ прileжно тщательно наблюдащето око, ни и дава възможностъ да разпрѣдѣлями, всичкото извѣнредно разнообразие на нѣщата, по известни големи или малки группи (купчини), които носятъ названието на родоветѣ и видоветѣ, и сами са подчиняватъ на повѣрката на оприличащия и различащия ги духъ. За това първата задача на учащия са състои въ това именно, щото въ всичко, което той види, да забѣлѣзва прileжно *прилика*, а съ тѣхъ наедно и най явните различия; тъй като приликите са съпровождаватъ съ различия сѫщо тъй не избѣжно, както свѣтлината са съпровождава съ сѣнката, и макаръ тѣ, сами по сѣбе си, да не съставляватъ сѫщинската вещь, но толкова по вече отдѣлятъ *родъ* отъ родъ и единъ видъ отъ сѫщия родъ отъ другия видъ. Класификацията или порядка, когото трѣба да търсиме въ всички нѣща, прѣставлява естественния порядъкъ на нѣщата; а искуственитѣ разпрѣдѣления, като напр. разпрѣдѣлението рѣчите въ рѣчника по азбуката, или пъкъ растениета въ ботаническото съчинение по Линевата система, могатъ да бѫдатъ полезни помощи за учениците на най долния степень, но употребявани исклучително, тѣ никакъ не спомагатъ (съдѣствува) на истинното познание, а по вече му прѣпятствува. Младия човѣкъ е длѣженъ, прѣди всичко, да са стреми къмъ придобиванието способность да съвърза нѣщата споредъ естественната имъ прилика; но това е възможно само въ такъвъ случай, когато съ широкия поглѣдъ на общото явление са съединява и точното наблюдение на частните свойства. Народните названия на растенията ни